

Chùm Thơ "Nghèo"

Tứ-Tuyệt Xướng Họa

Luận về "Cái NGHÈO" tiêu-biểu

Qua Tho Đạo: Phan Quảng Nam; Cao-Tịnh Hà-Thông

Linh Ân Nguyễn Thiện Nhân

Tho Đời: Cao-Uy; Phước-Thiện

Quê Nghèo (Nguyên Xướng)

Tôi vẽ lên tranh một xóm nghèo,
Nhà người em nhỏ có rèm treo,
Lối vào nho nhỏ hoa đom đóm trắng,
Mỗi độ Xuân về khi nắng gieo.

Cao-Uy

Xóm Nghèo (Nối Vận)

Mỹ-diền xa lăm xóm quê nghèo,
Cầu khỉ gập ghềnh mấy chiếc treo,
Vách đất, mái tranh chiều khói tỏa,
Tình quê lai láng bóng trăng gieo.

Phước-Thiện

Nhà Nghèo (Phụng Họa)

Kiết cú như tôi mới gọi nghèo,
Tranh ai vẽ tặng chẳng tường treo,
Tủ, bàn, giường, ghế, chung quí mít !
Nhật, nguyệt, phong, sương, thỏa thích gieo.

Linh Ân Nguyễn Thiện Nhân

Lều Cỏ

Túp lều mái cỏ vách đan thưa,
Cá Chúa lẩn tarsi ở vẫn vừa.
Chợ tường khà nghèo là khốn khổ !
Sang giàu ai kẻ sướng hơn chưa ?

Thi Lão Phan-Quảng-Nam

(Nguyễn Xứng)

Chái Tranh

Chái tranh thiếu vách nói chi thưa !
Tiếp Chúa, ông, tôi, nứa cũng vừa.
Đạm bạc mắm cà sao khoái khẩu !
Nghìn vàng ai đổi phước Ó rồi chưa ?

Linh-ân Nguyễn-Thiên-Nhân

(Phụng họa)

Ai Nghèo ?

Ngoài Chúa tôi ai dám sánh nghèo !?
 Hỷ-sinh thân báu thập-hình treo !
 Chồn hang, chim tổ, Ngài không chõ !
 Đạo-Sống Ngài gieo hãy tiếp gieo .

Linh-An

Nhân-Thế Nghèo

Nhân thế xưa nay lắm kẻ nghèo !
 Nhiều lần đánh mất giá gương treo !
 Bởi chúng lỗi Đạo quên Thiên-Chúa !
 Gieo ác rồi ra gặt giống gieo !!!

Linh-An

Cảm Tưởng

Ôm ấp riêng ta một khói tình,
 Đem ngồi đọc lại vận thơ linh,
 Đèn khuya, trang lạn, lòng khao-khổt,
 Họa vận thơ Nghèo qui bạn mình.

Cao-Tinh Hà-Thông

(1903-2009)

Mạn phép nói điều “Chùm Thơ Nghèo” của ba vị:
Cao-Uy, Phước-Thiên và Linh-An

Khó nghèo hữu mệnh nệ chi nghèo,
 Ruộng cạn, đồng khô, lúa giống treo,
 Chờ tiết mưa may, cày cấy tốt...
 Liền ngâm hạt thóc để mà gieo...

Cao-Tinh Hà-Thông

Nhà Văn Nghèo

(Xuôi vân) Xót phận nhà văn gấp lúc nghèo,
Nhà xiêu, cửa nát, đánh tranh treo,
Cháo rau thay bữa qua ngày tháng !
Thi vận bạn trao mượn vận gieo.

(Ngược vân) Thi vận bạn trao mượn vận gieo,
Bằng bằng, trắc trắc, luật thơ treo !
Tám câu, bảy chữ, năm vần cổ...
Xướng đạo hòa lai chẳng nệ nghèo.

Cao-Tinh Hà-Thông

Treo Túi

(Xuôi vân) Thế hệ vừa qua quá hiềm nghèo,
Túi thơ, bầu rượu, lặng đem treo,
Nguồn thơ vắng bóng nhàn lai vắng !
Ngọn bút Tao-Đàn hiềm bạn gieo !!

(Ngược vân) Ngọn bút Tao-Đàn hiềm bạn gieo,
Túi thơ, bầu rượu hết còn treo,
Nay mừng sống lại nàng tiên viếng,
Ánh sáng thần dương trợ khởi nghèo.

Cao-Tinh Hà-Thông

Thi-Sĩ-Nghèo

(Xuôi vân) Tủi phân nhà thơ gấp cảnh nghèo !
 Thiếu ăn phải bán bức tranh treo !
 Vợ con làm mướn hai công cấy !
 Đem trả nợ cầy mượn giống gieo !!!

(Ngược vân) Đem trả nợ cầy mượn giống gieo !
 Trong lúc đói meo, xách túi treo !
 Đời sống nhà thơ là thế đấy,
 Thi-sĩ lâm cùng, cũng đói nghèo...

Cao-Tinh Hà-Thông

Gương Đa-Vít

(Xuôi vân) Một áng Thi-Thiên Đa-vít nghèo,
 Đến hồi vinh-hiển tấm gương treo,
 Vui buồn sướng khổ, luôn ca vịnh,
 Nhạc thánh, thơ thần, mặc sức gieo.

(Ngược vân) Dầu ai miệt thị vẫn lo gieo,
 Ca khúc hân-hoan bóng nguyệt treo,
 Dù á My-canhh từng nhạo báng,
 Vẫn quen ngại tụng tự khi nghèo.

Cao-Tinh Hà-Thông